

۲۰۱۷/۰۱/۲۰

آصف بهاند

لارورکي لارویان

شلمه برخه

په ماسکو کې د افغانانو فرهنگي هڅې

د افغانستان د فرهنگ ټولني له خوا تر سره شوي کارونه:

الف - د پردیس خپرول:

د افغانستان د فرهنگ ټولني د خپل پیدایښت په لومړنیو ورځو کې پتیلی وه چې یو خپرنی ارگان به لري، نو همغه و چې د خپلو لومړنیو غونډو په اجندا کې یې نشراتي مسایلو ته لومړنی ځای ورکړ.

د افغانستان د فرهنگ ټولني د مشر تابه د ۱۳۷۲ کال د دلوې د یولسمې (۳۱-۱-۱۹۹۴) په غونډه کې ښاغلو داود جنبش او لطیف بهاند ته دنده وسپارل شوه چې د یوې جريدې د را ایستلو، شکل، قطع، صحافت او مالي امکاناتو په باب فکر وکړي او راتلونکي غونډې ته دې گزارش برابرکړي.

د ۱۳۷۲ کال د دلوې د اتلسمې نیټې (۱۹۹۴-۲-۷) په غونډه کې غوښتل شوی گزارش، د داود جنبش له خوا واورول شو. د خپل گزارش په لړ کې ده یوه مهم ټکي ته داسې اشاره وکړه:

«تر څو چې د افغانستان د فرهنگ ټولنه د روسیې له عدلیې وزارت سره ثبت او راجستر نه شي؛ هیڅ رسمي مؤسسه د ځای او د اخبار د چاپ په برخه کې مرسته نه کوي.»

سره له دې چې د ټولني د کارونو اساسي برخې تر سره شوي نه وې او کارونه یې څه چټک او څه پخ روان وو، د نوي کال پروگرام مخ کې و؛ خو د اخبار د را ایستلو مسأله په جدي ډول روانه وه، چې د ټولني رییس رهنورد زریاب په مهاجرت کې مهاجر شو، له ماسکو څخه د غربي اروپا په لوري وخوځید او د ۱۹۹۴ کال د فبروري په څلیرېشمه نیټه یې لاندې لیک د ټولني د مشر تابه په نامه لیکلی او ښاغلي زرین انځور ته یې سپارلی و:

«به گروه رهبري انجمن فرهنگ افغانستان،

اینجانب، رهنورد زریاب، عازم سفری به اروپا هستم. مطابق اساسنامه انجمن، معاون انجمن از صلاحیتهای رییس بر خوردار خواهد بود.

امیدوارم با کار پیگیر شما، انجمن مان شگوفان شود و بارور. از خداوند بزرگ برای تان پیروزی میخواهم. به امید دیدار.

با عرض حرمت

رهنورد زریاب

امضا»

که څه هم اروپا ته د ټولني د رییس نا ځاپي سفر د ټولني رهبري غړي خوا بدې کړي وو؛ خو د ټولني په کارونو، په تیره د ټولني د نشراتي ارگان پردیس په کارونو کې هیڅ ډول ستونزه رامنځ ته نه شوه.

د ټولني د مشر تابه ډلې او مشورتي شورا په گډه غونډه کې چې د ۱۳۷۲ د حوت په نولسمه نیټه (د ۱۹۹۴ کال د مارچ لسمه) جوړه شوې وه، ښاغلي محمد انور نومیالي د ټولني د نشراتي ارگان پردیس د ژر تر ژره خپریدو باندې د ټینگار تر څنگه دا وړاندیز هم وکړ چې د خپروني نوم دې پردیس وي.

په غونډه کې د ټولني په خپرونه باندې ښایسته تاوده بحثونه وشول. د ټولو بحثونو پایله دا شوه چې خپرونه که هر څومره ابتدایي هم وي، باید را وایستل شي.

د عمومي غونډې له پای ته رسیدو وروسته، په همدې ورځ د ټولني د ځینو غړو په گډون د پردیس له پاره یوه ځانگړي غونډه جوړه شوه. په دې غونډه کې د ټولني د خپروني (پردیس) په برخه کې دغه پریکړې وشوې:

۱- د خپروني نوم دې د اوس له پاره پردیس وي،

د پاڼو شمیره: له 1 تر 7

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: د لیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالی د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په ځیر و لولئ

«درد جانکاهي سراسر وطن مان را فرا گرفته، اولاد وطن، چه آنانيکه هنوز آغوش پر محبت ولي خون آلود کشور را ترک نه گفته و چه آنانيکه با هزار رنج و مشقت از آن بدور افتاده اند، از اين درد ضجه میکشند. مهاجران ما در کنار ديگر آلام، دچار یک خلای وحشتناک فرهنگي نيز ميشانند. با هر وسيله که شده، اين خلا را بايد پرکرد. انجمن فرهنگ افغانستان خرسند است که اولين شماره ارگان نشراتي خویش «پردیس» را برای همین منظور به دست نشر میسپارد. انجمن با امکانات محدود خویش به نشر چنین جریده اقدام میورزد. از اینرو در نخستین گام های نشرات ما کاستي های فراوانی را خواهد دید، که امید واریم با نظر داشت امکانات خیلی محدود ما، آنرا نا دیده بگیريد و در یاري رساندن با ما و در بهبودي و تقویت نشرات «پردیس» از هیچگونه همکاری دریغ نه ورزید.

چنانچه در اساسنامه انجمن فرهنگ افغانستان به صراحت خاطر نشان گردیده است انجمن ما غیر وابسته، آزاد و مستقل بوده و با هیچ حزب، سازمان، تنظیم و گروه سياسي پیوندي نه دارد. «پردیس» به حیث ارگان نشراتي این انجمن از همین اصل پیروي خواهد نمود و به حیث یک جریده آزاد و مستقل به کار نشراتي ادامه خواهد داد...

که چیري پردیس دلومرنی گني شکلي جوربست ته پاملر نه وشي، په رښتیا چي د ضعف ټکي په کي ډیر دي؛ خو که د امکاناتو په چوکاټ کي وتلل شي بیا هم غنیمت ده چي په هغو نشو امکاناتو دا خپرونه را وایستل شوه. د اخبار په چاپ کي هیڅ روسي فرهنگي مؤسسي یا مرسته ونه کړه او یا یي مور ته د مرستو د جلبولو چل نه راته. د پردیس د لومرنی گني ځیني برخي د خراب ټیپ او خراب چاپ له کبله یا نه لوستل کیري او یا په کړاو لوستل کیري؛ خو دا هم باید هیره نه شي چي دا د پردیس امتحاني گڼه وه، د ټولني غړو هیله درلوده او هڅه یي کوله چي په راتلونکو گڼو کي دا نیمگړتیاوي رفع شي.

د پردیس لومرنی گڼه د ټولني په مالي مصرف ټیپ او چاپ کړل شوه، خو بیا هم له ستونزو او تیر وټنو ډکه وه. د ټولني مشرتابه هیأت پریکړه وکړه چي دویمه گڼه دي د احمد تکل او ممتاز ارمان په قلم ولیکل شي او بیا دي چاپ ته ولیرل شي. کله چي دا کار وازمویل شو، په رښتیا چي ډیره بڼه نتیجه یي ورکړه. بیا نو تر پایه د احمد تکل د گوتو له برکته پردیس په لږ مصرف، لږو تیر وټنو او بڼه بڼه چاپیده.

بله ستونزه خو دا وه چي د افغانستان د فرهنگ ټولني، د پردیس د چاپ په برخه کي له یوي خوا کومه مرسته تر لاسه نه کړه، بلکي دا ډار د ټولني له غړو سره هر کله مل و چي که د اخبار د چاپ ځای ماسکو ونښودل شي، نو کوم امنیتي مقام پوښتنه و نه کړي چي دا اخبار مو د ماسکو په کوم ځای کي چاپ کړی دی؟ د همدې ستونزې پر بنا په اخبار کي لیکل کیدل:

د چاپ ځای د جرمني کولن ښار.

پردیس هیڅکله ټاکلی مسؤل مدیر نه درلود. د ټولني د مشرتابه ډلې په ډله ایزه توگه کار کاوه، خو تر ټولو ډیر کار ته داود جنبش، احمد تکل او لطیف بهاند اوږه ورکوله.

د افغانستان د فرهنگ ټولني د مشرتابه ډلې د ۱۳۷۳ کال د قوس په ۲۱مه (۶-۱۲-۱۹۹۴) پریکړه وکړه چي د پردیس په لیکني هیأت کي دي دغه کسان وي:

محمد انورنوميالی، اعظم سیستانی، لطیف بهاند، زرین انخوړ، راحله راسخ، سعید ورکزی، فرید شایان، اسلم اکرم، حیدر پردیس او آصف بهاند.

دا چي د پردیس د لومرنی گني له چاپ نه بیا د هغه د وروستی گڼي تر چاپ وروسته منتقدینو څه لیکلي دي، بڼه یي ارزولی او که ډیر اشتباهات یي په کي په نښه کړي دي؛ زه ور باندي ځکه خبر نه یم چي زموږ د مهاجرت ژوند داسي راغلی دی لکه د سرینو ډنډ. د پېښور د سرینو له ډنډ څخه په خلاصیدو سره مو لا سمه سا نه وه ایستلي، چي د ماسکو د سرینو په ډنډ کي مو پښه ونښته، له هغه ډنډه چي را خلاص شو د اروپا د سرینو ډنډ ته مو لا پام نه وه چي دا تر نورو ژور او خطرناکه دی.

په هر صورت، د مهاجرت ژوند داسي پر مور راوستي ده چي مور له ډیرو شیانو خبر نه شو. له هغي ډلې نه زموږ پردیس اخبار داسي پردیس شوی او بي سرنوشته شوی دی چي په خپله پالونکي او روزونکي یي په سمه توگه د هغه له سرنوشته خبر نه دي.

ښاغلی ممتاز ارمان چي د افغانستان د فرهنگ ټولني د مشرتابه ډلې غړی و او د پردیس بنسټ ایښودونکی او پالونکی گڼل کیده، د خوارکوټي پردیس په باب د پاک ذهن لوستونکو ته نا سم مواد او معلومات د لومړي لاس موادو په صفت وړاندي کړي دي.

ده د «هیله» مجلې د ۱۳۷۸ هجري شمسي کال په شپږمه (سلواغه - کب) گڼه کي د «په اروپا کي د افغاني فرهنگي کړنو یو نیمگړی جاج» تر سرلیک لاندې یوه مغتنمه مقاله خپره کړي ده، چي د قدر وړ لومړني مواد لوستونکو او د ژورنالیزم او ادبیاتو څیړونکو ته په لاس ورکوي؛ خو له بده مرغه له یو شمیر داسي تیروتنو سره چي باید نه یي وای کړي او نه یي وای لیکلي. که یي معلومات نه درلود په زغرده به یي لیکلي وای چي ما سره د اوس له پاره دغه معلومات نه شته. ده په ځینو برخو کي داسي معلومات وړاندي کړي دي؛ لکه دی چي بڼه پخه او کړه اسناد په لاس لري، له هغي ډلې نه د پردیس په برخه کي. ده د هیلي په پورته یاده شوي گڼه کي د پردیس په باب لیکلي دي چي:

د پاڼو شمیره: له 3 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکي په څیر و لولی

«... ټول ټال يې څلور يا پنځه گڼي چاپ شوي دي.»

ما د ټولني د يو مسؤل په توگه د پردیس بشپړ کلکسيون ساتلی و، خو له بده مرغه چې د مهاجرت د پټو او بنسکاره منډو په اړو دور کې رانه پاتې شو؛ خو همدا اوس يې هم تر پنځه لسمې گڼې پورې ما سره خوندي ده. د بناغلي ارمان د معلوماتو بله نا بشپړه برخه د «زمانه» جريدې په برخه کې ده. د زماني په برخه کې هم د ده معلومات نا بشپړ دي. د ده د يادې مقالې په يوه برخه کې د زماني په باب راغلي دي:

«د زماني د مؤسس او چلونکي بناغلي لطيف بهاند په وينا، د اقتصادي ستونزو له امله د اوه لس يا اتلس گڼو له خپریدو وروسته بنده شوه...»

همدا اوس يې زما په شخصي آرشیف کې تر پنځه ويشتمې گڼې پورې کلکسيون خوندي دی. زه له ټولو څيړونکو نه هيله کوم چې د لومړي لاس موادو او د هغو د خپراوي په برخه کې ډير دقيق اوسي. دغه نا سم معلومات ورکول له يوې خوا له يادو اخبارونو او د هغو له مسولينو سره جفا ده او له بله پلوه ستره تيروتنه په دي ده چې مور اوس د کمپيوتر په عصر کې نوي نسل ته ناسم معلومات ورکوي، چې بيا د دي سمول يوه اوږده وخت او گڼو څيړنو ته اړتيا لري.

ب: د ۱۳۷۳ کال د را رسيدو له امله د نوي کال لمانځل:

د افغانستان د فرهنگ ټولني د پيدايښت له پيل نه په دي هڅه کې وه چې يو لړ هنري پروگرامونه جوړ کړي. وروسته له ډيرو هلوځلو څخه د موسيقي او تمثيلي پارچو په برخه کې يو څه کارونه سره برابر شول. د ۱۳۷۳ کال په را رسيدو وپتيل شوه چې دغه ټول هنري پروگرامونه دي د نوي کال له پاره سره منسجم شي. يو خو به مو مهاجرو افغانانو ته تفريحي پروگرام برابر کړی وي، له بلې خوا به مو د نوي کال بڼه هرکلی کړی وي؛ نو هماغه و چې د ټولني د غړو له ډيرې لټې وروسته، د «ام - گ - او» په ليليه (داس) کې د خالد نومي افغان محصل په مرسته چې په ليليه کې يې د همدې تالار مسؤليت په غاړه و، په همدې تالار کې د نوي کال د لمانځلو پروگرام برابر کړ او نوي کال مو د مقالو او شعرونو په لوستلو او د کنسرت په جوړولو سره ولمانځه.

په نورو کلونو کې ټولني د مالي ستونزو له امله و نشو کړای چې نوي کال په شاندارو مراسمو ولمانځي، يوازي به يې په يوې وړوکې مشاعرې بسنه کوله.

ج: د استاد حمزه شينواري تعزيتي غونډه:

په ماسکو کې مېشت مهاجرو افغانانو په خواشيني سره خبر تر لاسه کړ چې د معاصر پښتو غزل پلار، استاد حمزه شينواری د ۱۳۷۲ کال د سلواغې په ۲۹ نيټه (د ۱۹۹۴ م کال د فبرورۍ ۱۸) په پېښور کې له نړۍ نه سترگې پټې کړي دي.

د افغانستان د فرهنگ ټولني د استاد حمزه شينواري د مړينې په مناسبت يو پيغام خپور کړ. دغه پيغام د «پردیس» د لومړي کال په دويمه - دريمه (۱۳۷۳ - ثور - جوزا) گڼه کې خپور شوی دی، چې بشپړ متن يې دلته راوړل کيږي:

«د استاد حمزه شينواري د مړينې په مناسبت د افغانستان د فرهنگ ټولني پيغام:

بسم الله الرحمن الرحيم

د افغانستان د فرهنگ ټولنه په خواشيني سره خبره شوه، چې د پښتو ژبې نوميالی شاعر او ليکوال استاد حمزه شينواری د ۱۳۷۲ هجري شمسي کال د دلوې په ۲۹ (د ۱۹۹۴ ع فبرورې اتلسمه) په پېښور کې وفات شو.

انا لله وانا اليه راجعون.

استاد امير حمزه خان شينواری نه يوازي په پښتني ټولنه کې د خاص شهرت خاوند و، بلکې په سيمه کې يې د يو وتلي شاعر، ليکوال او مفکر په توگه نوم لاره. د هغه آثار که له يوې خوا د پښتنو د فرهنگ د بيلابيلو اړخونو د انعکاس له پاره ارزښتمن دی او د دغه فرهنگ او ادب د غنا له پاره يې خپل اغيزمن نقش تر سره کړی دی؛ له بلې خوا په عمومي توگه د بشري فرهنگ او هنر يوه د يادونې وړ برخه جوړوي.

د افغانستان د فرهنگ ټولنه د استاد حمزه شينواري د مړينې په ویر کې ځان شريکه گڼي او له لوی خدای (ج) څخه د هغه کورنۍ، دوستانو او مينه والو ته د جميل صبر غوښتنه کوي. مور له هغو مؤسسو او فرهنگي او ادبي کړيو څخه چې د پښتو ادبياتو او فرهنگ د خپرېدنې او څيړنې په کارونو بوخت دي، هيله لرو چې د استاد حمزه د ناچاپو آثارو

د پاڼو شميره: له 4 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دلېکنې د ليکنيزې بڼې پاڼو د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په څير و لولئ

د چاپ په برخه کې اقدام وکړي. د دې په څنگ کې چې د استاد د آثارو د تحقیق پر ضرورت ټینګار لازم دی، لازمه ده مسلکي کسان په نورو ژبو د دغه ډول آثارو د ژباړې کار ته جدي پاملرنه وکړي.

په درناوي

د استاد حمزه شینواري اروا دې ښاده وي

د افغانستان د فرهنگ ټولنه

د ۱۹۹۴ کال د اپریل نهمه، د ۱۳۷۳ ش کال د حمل شلمه»

د افغانستان د فرهنگ ټولني د مشر تابه ډلې پریکړه وکړه چې د استاد حمزه تعزيتي غونډه دې د ۱۳۷۳ ش کال د حمل په شلمه نيټه ونيول شي. په دې غونډه کې د افغانستان د فرهنگ ټولني له پيغام بر سیره د استاد حمزه پر ژوند، اشعارو، آثارو او افکارو باندې مفصلي خبرې وشوې.

د: د استاد سرآهنگ دري اويایمه کلیزه:

د استاد سرآهنگ سندرو، مقام او هنر ته د درناوي په خاطر د افغانستان د فرهنگ ټولني پریکړه وکړه چې د یو شانداره محفل په ترڅ کې دې د استاد سرآهنگ دري اويایمه کلیزه ولمانځل شي. د افغانستان د فرهنگ ټولني وکولای شول چې د ۱۳۷۳ کال د عقرب په ۲۳ (د ۱۹۹۴ م کال د نوامبر ۱۴) نیټه دغه محفل د یوشانداره کنسرت په ترڅ کې ولمانځي. په دغه محفل کې په سل گونو افغانانو گډون درلود. په پیل کې په لنډ ډول د دې محفل د جوړیدو پر اړتیا خبرې وشوې، بیا د افغانستان د فرهنگ ټولني د کارونو پر څرنګوالي رڼا واچول شوه، وروسته له هغه د استاد سرآهنگ پر ژوند لیک او هنري کارونو خبرې وشوې، بیا ځینو ښاغلو شاعرانو خپل شعرونه استاد سرآهنگ ته اهدا کړل؛ په پای کې د هیواد گڼ شمیر هنرمندانو د استاد په یاد سندرې و ویلي.

ه: د قهار عاصي تعزيتي غونډه:

د افغانستان د فرهنگ ټولني د خپلو فرهنگي هلوځو په لړ کې وتوانیده چې د ۱۳۷۲ کال د لړم په ۲۹ مه (د ۱۹۹۴ م کال د نوامبر شلمه) نیټه، د هیواد د ځوان شاعر قهار عاصي د وژل کیدو له امله یوه تعزيتي غونډه جوړه کړي. دغه غونډه چې د «یاد بودې از عاصي» تر سرلیک لاندې جوړه شوې وه، گڼ شمیر فرهنگیانو، د فرهنگ مینه والو او د قهار عاصي دوستانو او علاقمندانو گډون په کې کړی و. په دې غونډه کې د افغانستان د فرهنگ ټولني د تسلیت پیغام، د قهار عاصي د ژوند او اشعارو په باب یوه مفصله تحقیقي مقاله، شعرونه او د قهار عاصي د ژوند خاطرات بیان کړای شول.

و: د استاد عبدالروف بینوا د لسم تلین په مناسبت علمي سیمینار:

د افغانستان د فرهنگ ټولني تر ټولو ستره لاس ته راوړنه د استاد عبدالروف بینوا د لسم تلین په مناسبت د یو علمي سیمینار جوړول و. د ۱۹۹۵ کال د فبرورۍ په لومړۍ نیټه د هیواد د وتلي علمي، ادبي، ژورنالستي او سیاسي شخصیت، استاد عبدالروف بینوا لسم تلین د یوه علمي سیمینار په ترڅ کې ولمانځل شو. په دغه علمي سیمینار کې د دوو غونډو په ترڅ کې یو شمیر پوهانو د استاد بینوا د څو اړخیز شخصیت په برخه کې خپلي مقالې، ویناوې، شعرونه او خاطرات واورول.

د استاد بینوا د لسم تلین په مناسبت علمي سیمینار د سهار په یولسو بجو د قاري نصیراحمد له خوا د قرآن عظیم الشان د څو آیتونو په تلاوت سره پیل شو. بیا د ختیځ پیژندنې د انستیتوت مرستیال پروفیسور اناتولي ایګورین میلمنو ته د ښه راغلاست په ویلو سیمینار پیل کړ.

لومړۍ علمي غونډه:

رییس: پروفیسور کانګوفسکي

مرستیال: ډوکتور محمد لطیف بهاند

- د ښاغلي افضل ټکور مقاله:

د استاد بینوا ژوند او آثار

- د ښاغلي ډوکتور لطیف بهاند مقاله:

د استاد بینوا د شعر مقام

د پاڼو شمیره: له 5 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکني د لیکنيزې بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په ځير و لولئ

- د بناغلي کانديد اکاډميسين محمد اعظم سيستاني مقاله:
- بينوا به مثابه يک مؤرخ
- د ميرمن گراسيموا مقاله:
- عبدالرؤف بينوا د افغانستان نوميالی شاعر، ليکوال او اجتماعي شخصيت
- د ډاکټر عبدالله مهربان مقاله:
- بينوا مرد سياست
- د ميرمن راحله پارشعر.

دويمه علمي غونډه:

- رييس: کانديد اکاډميسين محمد اعظم سيستاني
- مرستيال: ميرمن گراسيموا
- د بناغلي زرین انځور مقاله:
- بينوا او غني
- د پوهندوی آصف بهاند مقاله:
- استاد بينوا او پښتو نثر
- د بناغلي عاطفي شعر
- د بناغلي ډوکتور محمد داود جنبش مقاله:
- بينوا د ورځپاڼه ليکونکي په توگه
- د تولني د مالي مسؤل بناغلي امان اشکريز خبري
- روژه ماتي ته بلنه.

ز: د مشهور ختيځ پوه گ - ف - گيرس لومړی تلين:

د ۱۳۷۴ هجري شمسي کال د جوزا په ۱۹مه (د ۱۹۹۵ م کال د جون نهمه) نيټه د مشهور ختيځ پوه گ - ف - گيرس لومړی تلين، د افغانستان د فرهنگ ټولني، د گيرس د کورنۍ او د شرق پيژندنې د انيسټيټوت له خوا ولمانځل شوه. په دې لمانځغونډه کې کورنيو او بهرنيو پوهانو د گيرس د ژوند، آثارو او افکارو په باب خپلې مقالې او خاطرات واورول.

گيرس د افغانستان د ژبو او ادبياتو د پيژندنې په برخه کې څه د پاسه دوه دېرش کتابونه ليکلي دي. څنگه چې دی يو پياوړی افغانستان پيژندونکی و، ځکه د افغانستان د فرهنگ ټولني اړينه وگڼله چې د ده د لومړی تلين په لمانځلو کې کارنده ونډه واخلي.

ح: د استاد عبدالرحمن پژواک د فاتحي مراسم:

استاد عبدالرحمن پژواک د افغانستان د ادبي، ژورنالستي، سياسي او ملي شخصيتونو په سرلارو کې شميرل کيږي. پژواک په ۱۹۱۹ م کال زيږيدلی. د حبيبي ليسي له پای ته رسولو وروسته، د کابل طب پوهنځي ته شامل شو، خو له دوو کلو وروسته يې هغه نيمگري پرېښود او ادبي هڅې يې پيل کړې؛ خو وروسته يې د سکاټلنډ د ادنبورگ په پوهنتون کې د نړيوالو اړيکو او عملي ژورناليزم په څانگه کې خپلې لوړې زده کړې تر سره کړې. د ده ژوند کيدای شي په دغو څلورو برخو و وېشل شي:

- ۱ - زده کړې،
- ۲ - په افغانستان کې ماموريت،
- ۳ - په بهر او ملگرو ملتونو کې ماموريت،
- ۴ - تقاعد او د مهاجرت دوره.

په افغانستان کې له ځينو برياليو ماموريتونو وروسته په بهر کې د کلتوري اتشي په توگه وټاکل شو، بيا په ملگرو ملتونو کې د افغانستان د سفير او دايمي استازي په صفت دنده ور وسپارل شوه، په ۱۹۶۷ م کال د ملگرو ملتونو د عمومي اسامبلې رياست ته انتخاب شو، وروسته له دې په بېن او لندن کې د افغانستان د سفير په توگه وگمارل شو. استاد پژواک د ۱۳۷۴ هجري شمسي کال د جوزا په اتلسمه (د ۱۹۹۵ د جون اتمه) نيټه په پېښور کې وفات شو.

د پاڼو شميره: له 6 تر 7

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de يادونه: دلپکنی د ليکنيزې بني پازوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له راليرلو مخکې په څير و لولئ

د پښواک مرگ د افغانستان د فرهنگ خزان وهلي بن باندې يو بل کلک گزار و چې يو ځل بيا يې غمجن فرهنگيان او پر وطن مين افغانان د وير پر تگر کينول.

گران دوست او پياوړي قلموال، زرین انځور د افغانستان د فرهنگ ټولني د نشراتي ارگان (پرديس) په پنځلسمه پرله پسې گڼه کې د استاد پښواک د مړينې په وير کې داسې ليکلي دي:

«د استاد پښواک د مرگ د غر په اوریدو سره، د نړۍ په گوټ، گوټ کې خواره واره افغانان يوازې له دې امله غمگين نه شول چې يو لوی ديپلومات، شاعر او مبارز مړ شو، بلکې زياتره تأسف له دې امله هم و چې د وطن د تاريخ په داسې حساسو جوړونکو شيبو کې داسې خبيرو او ملي شخصيتونو مرگ لا زيات غمجنونکي او ژړونکي دي...»

د استاد پښواک د شخصيت وړانگې تر هر څه لومړۍ، د افغانستان د ژورناليزم او مطبوعاتو په پانو کې را وځليدې. دې له هغو کسانو څخه و چې د وطن د مطبوعاتو په تاريخ کې يې نوې انگازې او ولولې را پيدا کړې. د همدغسې څو تنو په هلوځلو زمور ژورناليسټيک او مطبوعاتي بهير، که په نړيواله کچه نه وي، د سيمې د مطبوعاتي لړۍ سيالۍ ته برابر شو...»

د استاد پښواک د شخصيت دويم اړخ، سياست او ديپلوماسي ده. دې د وطن د آزادي غوښتونکو ملي شخصيتونو په کتار کې څرگند مقام لري...»

استاد عبدالرحمن پښواک د افغانستان د ادبياتو په تاريخ کې د ستاينې وړ ځای لري...»
د افغانستان د فرهنگ ټولني د استاد پښواک د مرگ د غمجن خبر په اوریدو سره، وپتيله چې د استاد د فرهنگي، سياسي او ادبي خدمتونو په خاطر د ۱۳۷۴ هجري شمسي کال د سرطان په پنځمه (۱۹۹۵ د جون ۲۶) نيټه يوه تعزيتي غونډه جوړه کړي.

په دې تعزيتي غونډه کې گڼ شمير افغان فرهنگيانو او ختيځ پيژندونکو گډون کړی و. گډون والو د پښواک د څو اړخيز شخصيت، آثارو او افکارو په باب مقالې، شعرونه او خاطرات بيان کړل.

د افغانستان د فرهنگ ټولني فرهنگي هلې ځلې د ۱۹۹۷ م کال تر پيل پورې ښې منظمې او د قناعت وړ وې؛ خو د ټولني د ځينو فعالو غړو مسافرت او نورو ملکونو ته بيا مهاجرت، په ماسکو کې د بي اسنادۍ جنجالي ژوند او د ځينو افرادو او موسساتو منفي لاس وهنو او مزاحمتونو، د ټولني کارونه پځ او له خنډونو سره مخ کړل. د افغانستان د فرهنگ ټولني د فرهنگي کارونو د پخيدو او يا په تپه دريدو عمده عوامل داسې په نښه کيدای شي:

- د روسي ټولني بې ثباتي،
- د افغانانو خپلمنځي تضادونه او بې اتفاقي،
- په روسيه کې د افغانانو بې اسنادي او بې سرنوشتي،
- له روسيې، په تيره ماسکو نه د غربي اروپا په لوري د افغانانو وتل،
- روسيه په هغه وخت کې يوه داسې ثابته ټولنه نه وه چې بهرنۍ فرهنگ دي وده په کې وکړي، بلکې اروپا ته د خيز يوه تخته وه.

- په ماسکو کې د ځينو هغو کړيو موجوديت او فعاليت چې د فرهنگ په پښو دريدل، د افغانستان د فرهنگ ټولني پر شا و خوا د افغانانو را ټوليدل او فعاليت يې د ځانو له پاره مضرگانه.
سره له دې چې په ماسکو کې د ټولني پاتې غړو د ۱۹۹۹ م کال تر پايه پورې ډيرې هلې ځلې وکړې چې ټولنه په پښو ودروي، خو دومره چې اړتيا وه مؤثريت يې نه درلود.

د شلمې برخې پای